

[Larsen-Ledet]

den økologiske tankegang, fremme skånsomme produktionsmetoder.

De store forretningskæder i Danmark og England skønner, at vi allerede om 3 år vil nå dertil, at afsætningsmulighederne for økologiske produkter er så gunstige, at 10 pct. af fødevareromsætningen vil være økologiske produkter, og hvis vi er vågne, kan vi altså komme foran.

Hermed er egentlig også sagt, at der efter radikal opfattelse intet er, der peger på, at det vil være rigtigt at fremme industrialiseringen af landbruget med alle de problemer, som følger heraf i form af store koncentrationer af husdyr, og det bør også være en dansk melding i EF.

Ud over de muligheder, jeg har omtalt, vil det være rigtigt at tilskynde til en omlægning fra overskudsområde til underskudsområde. EF er fortsat underforsynet med protein. Vi kan avle og producere meget mere protein. Forleden dag blev der taget et godt dansk initiativ, idet det blev besluttet, at der skulle bygges en dansk rapsoliefabrik i Århus.

Herudover kan det nævnes, at der fra New Zealand er kommet et forslag, der er sendt til EF, om, at man går sammen om salget af 1,4 mill. t lagersmør som madolie til Asien. Spørgsmålet er, hvorfor EF ikke har reageret på dette spændende newzealandske forslag.

Jeg vil også gerne referere et par vigtige forhold, som kom frem under to møder i IFAP-sammenhæng kort før starten på den nye GATT-runde. Der blev for det første opfordret til, at landbruget får en meget høj prioritet på dagsordenen under GATT-forhandlingerne, og det blev herudover bl.a. anbefalet, at producenter og regeringer i de større eksportlande skulle undersøge mulighederne for at etablere kortsigtede justeringer af produktion, lagerpolitik og udbud på verdensmarkedet samt andre frivillige foranstaltninger med henblik på at aflaste det aktuelle pres på verdensmarkedet og skabe baggrund for iværksættelse af langtidsløsninger. Derudover blev det slået fast, at EF og USA på grund af deres store rolle på verdensmarkedet for korn har et helt specielt ansvar for at etablere en rimelig balance på de internationale markeder. Her er der store opgaver på internationalt plan for EF.

Det er selvfølgelig også en helt klar dansk interesse, at vi forsøger at påvirke EF-lande-

nes miljøpolitik, så man hurtigst muligt kommer i gang med foranstaltninger, der kan medføre markante begrænsninger af den tiltagende forurening.

Når vi taler om lageromkostninger for Fællesmarkedet, ville det også være rigtigt, at vi prøvede at undersøge disse omkostninger. Mener landbrugsministeren, at de lageromkostninger, der i øjeblikket er tale om for EF, er rimelige? Har landbrugsministeren kendskab til, at der findes siloer, der bruges til oplagring for EF, og som betales i løbet af 3 år? Jeg har i hvert fald kendskab til det, og jeg finder ud fra min primitive tankegang, at det er urimeligt, at det kan lade sig gøre.

Til afslutning vil jeg gerne sige, at de nye signaler fra EF – det er lavere priser, lavere sikkerhedsnet og omposteringer – også vil give mange danske landmandsfamilier problemer. Landbruget blev for relativt kort tid siden opfordret til en produktionsstigning på 2-3 pct. årlig. Det har landbruget præsteret. Nu giver det skrammer at gå den anden vej. En mindre produktion bliver en dyrere produktion. Færre dyr i staldene eller mindre produktion pr. landbrug gør, at produktionen bliver dyrere for landbruget og dermed for forbrugerne. Hvis man fortsat skal have fødevarerproduktion i EF, må man på den ene eller den anden måde være med til at betale produktionsprisen for de ting, der skal konsumeres.

Erhard Jakobsen (CD):

Allerførst vil jeg gerne sige både til hr. Larsen-Ledet og til andre her, at mange af de tanker, som i dag er fremført, og som man har ønsket fremført som danske synspunkter, er synspunkter, der er meget velkendt i EF. Det er synspunkter, som man gang på gang har gjort gældende både i landbrugsudvalget og i plenarforsamlingen. Det gælder såvel spørgsmålet om økologisk landbrug som spørgsmålet om familiebruget, som man kalder det i EF-terminologi. Altså ikke store fabrikker, men forholdsvis små – endda langt mindre end dem, vi kender i Danmark. Det er et ønske, man har rundt omkring i Europa, så det kommer Danmark ikke til at stå alene med.

Dernæst vil jeg gerne sige – og det vil sikkert glæde SFs ordfører – at jeg kan aldeles ikke gå ind for betegnelsen »katastrofal« om